

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 1

DOM
2005-04-27
meddelad i
Örebro

Mål nr B 2960-04

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Chefsåklagare Lars Göransson
Åklagarkammaren i Örebro

Målsägande

1. Pamela Evaldsson

Målsägandebiträde:
Advokat Gunnar Wikberg
c/o Wikbergs Advokatbyrå AB
Engelbrektsgatan 6
702 12 Örebro

2. Vivi-Anne Hård af Segerstad

Målsägandebiträde:
Advokat Gunnar Wikberg
c/o Wikbergs Advokatbyrå AB
Engelbrektsgatan 6
702 12 Örebro

3. Målsägande A, se bilaga 1 (hemlig)

Målsägandebiträde:
Advokat Gunnar Wikberg
c/o Wikbergs Advokatbyrå AB
Engelbrektsgatan 6
702 12 Örebro

Postadress
Box 383
701 47 Örebro

Besöksadress
Drottninggatan 5

Telefon
019-16 63 00
E-post: orebro.tingsratt@dom.se

Telefax
019-16 63 35

Expeditionstid
måndag - fredag
09:00 - 12:00
13:00 - 15:00

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 1

DOM
2005-04-27

B 2960-04

Tilltalad

Roy Uno NICLAS Nilsson, 690707-6613
Frihetsberövande: Häktad
c/o Margareta Nilsson
Kvarng. 26 B
692 34 KUMLA

Offentlig försvarare:
Advokat Bo Lindskog
c/o Advokatbyrå Bo Lindskog AB
Drottninggatan 11
702 10 Örebro

DOMSLUT

BEGÅNGNA BROTT

1. Mord
2. Grov våldtäkt

LAGRUM

- 3 kap 1 § brottsbalken
6 kap 1 § 1 st och 3 st brottsbalken

PÅFÖLJD M. M.

Fängelse på livstid

ANDRA LAGRUM SOM ÅBEROPAS

34 kap 1 § 1 st 2 p brottsbalken

SÄRSKILD RÄTTsverkan

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

ANNAN SÄRSKILD RÄTTsverkan

Beslagen av föremålen som förtecknats i Polismyndligheten i Örebro läns beslagsgläggare nr 5967-04 p 1-28, nr 5968-04 p 3, nr 5974-04 p 1-97, nr 5977-04 p 1-4, nr 6030-04 p 1 och 2, nr 6064-04 p 1-12, nr 6157-04 p 1 och 2, nr 6223-04 p 1, nr 6292-04 p 1, nr 6319-04 p 1-4 samt nr 6403-04 p 1-3 skall bestå till dess domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft.

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M. M.

1. Niclas Nilsson skall utge skadestånd till Pamela Evaldsson med 52 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 25 september 2004 till dess betalning sker.
 2. Niclas Nilsson skall utge skadestånd till Vivi-Ann Hård af Segerstad med 51 700 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 25 september 2004 till dess betalning sker.
 3. Niclas Nilsson skall utge skadestånd till målsägande A med 610 850 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 25 september 2004 till dess betalning sker.
 4. Bo Lindskog tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete med 189 000 kr. I beloppet ingår mervärdesskatt med 37 800 kr.
 5. Christer Jonsson tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete med 12 600 kr. I beloppet ingår mervärdesskatt med 2 520 kr.
 6. Gunnar Wikberg tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 103 320 kr. I beloppet ingår mervärdesskatt med 20 664 kr.
 7. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet skall stanna på staten.
 8. Sekretessen enligt 7 kap 1 § och 22 § samt 9 kap 16 § sekretesslagen (1980:100) för målsägande A:s person- och adressuppgifter samt för uppgifterna i bilaga 1 till stämningsansökan, aktbil 37, protokoll, aktbil 30 sid 4-5, del av rättsmedicinsk undersökning, aktbil 31, förundersökningsprotokoll jämte bilagor, aktbil 41-42, 44-45, 61, 73 och de sidor som åsatts hemligstämpel i aktbil 46 och 47, utlåtande från Barn-och ungdomspsykiatriska kliniken, bilaga till aktbil 65, det rättspsykiatriska utlåtandet, aktbil 85, för uppgifterna som upptagits på videoband, aktbil 48 och för uppgifterna på tingsrättens kasettband nr 10:153, nr 10:173 och nr 10:165 skall bestå i målet.
 9. Niclas Nilsson skall kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.
-

YRKANDEN MM

Åklagarens yrkanden, se bilagorna 2-4 (bilaga 3 är hemlig).

I anledning av de åtalade gärningarna har målsägandena yrkat skadestånd av Niclas Nilsson enligt följande.

Målsägande A med 610 850 kr, varav 100 000 kr för sveda och värk i anledning av gärningarna under åtalpunkterna 1 och 2, 500 000 kr för kränkning i anledning av gärningen under åtalpunkten 2 och 10 850 kr för kostnader och utlägg i anledning av gärningarna under åtalpunkterna 1 och 2.

Vivi-Anne Hård af Segerstad med 51 700 kr, varav 50 000 kr för sveda och värk och 1 700 kr för inkomstförlust.

Pamela Evaldsson med 52 000 kr, varav 50 000 kr för sveda och värk och 2 000 kr för resekostnader.

På samtliga belopp har det yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 25 september 2004 till dess betalning sker.

Niclas Nilsson har förnekat gärningarna och bestritt skadeståndsyrkandena. Han har vitsordat de belopp som yrkats av Vivi-Anne Hård af Segerstad och Pamela Evaldsson som skäligen och för sig. Beträffande yrkandet från målsägande A har han vitsordat 10 850 kr för kostnader och utlägg som ett skäligt belopp. I övrigt har han inte kunnat vitsorda några belopp. Han har förklarat sig inte ha någon erinran mot det särskilda yrkandet.

DOMSKÄLSkuldfrågorna

Åklagaren, målsägande A och Pamela Evaldsson har som skriftlig bevisning åberopat polisens händelserapport, Tv-tablå, PM angående livsmedel, PM angående ICA-kvitto, PM angående fotokonfrontation, fotografier, kontoutdrag, tilläggsprotokoll samt protokollsbilagor med nummer 2-5. Målsägande A har dessutom åberopat intyg från sjukvården. På åklagarens, målsägande A: s och Pamela Evaldssons begäran har hållits syn i den lägenhet där gärningarna påstås ha ägt rum. På deras begäran har också spelats upp videoförhör med målsägande A och vittnet Michelle Watts. Dessutom har hållits vittnesförhör med Katrin Karlsson och Linda Persson. Niclas Nilsson har hörts över åtalet och på hans begäran har hållits vittnesförhör med Lars Östberg och Henry Gergi.

Av utredningen framgår inledningsvis följande. Den 25 september 2004 ringde vittnet Michelle Watts pappa, Michael Watts, till polisen i Örebro och anmälde att Susanne Evaldsson hade påträffats död i badkaret i sin lägenhet i Örebro. En polispatrull anlände till lägenheten ca kl. 11.50 då ambulans redan var på plats. I grannlägenheten hos Michael Watts fanns Susanne Evaldssons dotter, målsägande A. Det framkom att hon hade varit i Susanne Evaldssons bostad när denna bragtes om livet av en man och hon uppgav att samme man hade våldtagit henne. I anledning av de uppgifter som målsägande A lämnade misstänktes Niclas Nilsson vara gärningsman och han greps hos vittnet Lars Östberg den 26 september 2004. Vid en rättsmedicinsk obduktion den 27 september 2004 konstaterades att Susanne Evaldsson avlidit till följd av drunkning, men att hon även utsatts för kraftigt våld mot huvudet vilket kan ha orsakat medvetlöshet och sålunda bidragit till dödsfallet.

När det gäller vad som inträffat vid det aktuella tillfället har målsägande A och Niclas Nilsson uppgivit bland annat följande.

Målsägande A: På fredagen den 24 september 2004 gick hon på stan med sin mamma och sin kamrat Michelle Watts, och de var även på tivoli. På kvällen var de hemma

och tittade på Tv varefter hon gick och lade sig vid 22.30-23.00-tiden på en extrasäng i moderns sovrum. Hennes mamma hade också gått och lagt sig. Därefter har hon ett svagt minne av att en man drog in henne och hennes mamma i badrummet och hotade dem. Troligen tog mannen tag i henne och förde in henne i badrummet, men hon vet inte. Hon vet inte varför hon vaknade, men hon tror det var av att hennes mamma skrek. Hur eller när mannen kom in i lägenheten vet hon inte heller, men senare pratade han om att han hade en kniv och bröt sig in. Någon gång under natten tittade hon på klockan och den var då 00.30. Mannen hotade dem bl.a. med en spruta och sade att han skulle sticka den i dem om de sade någonting. Därefter började han slå hennes mamma så att hon föll ner på golvet och började skrika. Han slog kraftigare och kraftigare mot hennes ansikte så att hon fick svullnader och blånader på ögonen. Slagen utdelades med knuten näve. Mannen slog även moderns huvud i golvet. Hon försökte stoppa honom men han sade då "om du skriker eller gör något så händer samma sak med dig". Slagen mot modern var hårda och hon kunde höra hennes huvud dunka mot golvet och badkaret. Mannen tog också tag i moderns hår, tryckte ner henne och slog med knytnäven i ansiktet. Hon tror att han slog henne minst 20 gånger. Dessutom stampade han flera gånger med foten på hennes huvud när hon låg på rygg på golvet.

Efter en stund svimmade hennes mamma varpå mannen lade henne i badkaret och satte på vattnet. Då vaknade hennes mamma och började skrika. Mannen fortsatte att slå henne när hon låg i badkaret, vilket ledde till att hon började blöda. Det var blod på golvet och i badkaret. Han "bröt av henne nacken" när hon låg i badkaret, lade hennes huvud över badkarskanten och slog henne på pannan. Sedan försökte mannen dränka hennes mamma genom att dra ner henne i vattnet. När hon sedan åkte upp ur vattnet tryckte han ner hennes huvud igen. Han tryckte ner henne så att hon inte kunde andas, sedan drog han upp henne och tryckte ner henne igen. Han lade sedan över henne flera lager med handdukar och även en badrumsmatta. Därefter lade han en handduk runt hennes hals och försökte kväva henne. Hennes mamma försökte då ropa på hjälp. Mannen slog henne också när hon låg i badkaret på ett sätt som lät väldigt mycket. "Sedan fanns hon inte där längre." Hon såg att hennes mamma slutade andas eftersom det slutade bubbla i vattnet. Till slut kom hon inte upp ur vattnet mer. Hon tror att mannen slog under kanske en halvtimme. Därefter gav mannen henne en spruta på två olika ställen i handen. Det gjorde ganska ont och hon förstod att sprutan innehöll nå-

gon slags narkotika. De gick sedan in i sovrummet. När de gick dit gömde de sig bakom en handduk så att ingen skulle se dem genom något fönster. Vid något tillfälle injicerade mannen knark i sig själv. Han blandade då vitt pulver och vatten i ett snapsglas som hon hämtade till honom.

När de befann sig i sovrummet visste hon inte vad som skulle kunna hända eftersom mannen hade slagit hennes mamma så våldsam. Hon var rädd att han skulle ge sig på henne, och hon vågade inte säga emot. Vid några tillfällen tittade mannen i porrtidningar och hon tittade då på Tv. Hon såg på ett program på kanal 3 som hon tror heter Xena. Under natten drack hon väldigt mycket vatten och sprang fram och tillbaka till toaletten. De hade PET-flaskor som hon fyllde med vatten när hon var på toaletten. Mannen följde med henne varje gång. Hon tror att de var kvar i sovrummet till 07.30-08.30-tiden på morgonen, men hon är osäker eftersom hon var nerdrogad. Hon sov inget under natten eftersom hon inte vågade somna. Mannen sov inte heller. Hon minns inte exakt vad som hände under hela natten, utan kommer bara ihåg vissa moment eller bilder. Så småningom lugnade han ner sig och då verkade han vara en bra kille och de kunde prata normalt. På morgonen gick de in i vardagsrummet och pratade om olika saker. När de befann sig där åt mannen på en bit lakritsgodis som heter Salta Jätten. Han frågade henne om hon ville ha den, men hon svarade nej. Troligen lade han sedan godisbiten på bordet. Hon sade åt honom att om han städade i ordning och gick därifrån så skulle hon säga att hon hade hittat sin mamma i badkaret. När han skulle gå hämtade hon en systempåse som tillhörde honom. I den låg en kniv, och när hon frågade vad den var till svarade han att det var den han gjorde inbrott med. Kniven hade antingen rött eller svart skaft, hon minns inte vilket. I påsen låg även en röd burk med snöre som man kan skruva av locket på. Innan mannen gick hade de städat genom att bl.a. ta bort lakan och lägga dem i badrummet. Det var mannen som tog in dem i badrummet eftersom hon inte ville gå in där. Dörren dit var öppen och hon såg sin mamma som hade legat där hela natten. Mannen städade även i badrummet, bytte vatten i badkaret och satte på tvättmaskinen. Hon försökte lugna ner honom genom att lova att hon inte skulle berätta något. Mannen pratade också om att ingen skulle få veta att hennes mamma var död, att det skulle komma en plastikkirurg och göra om honom till hennes mamma, att hon skulle skriva ett SMS där hon talade om att hon

ville bo hemma hos sin mamma, att han skulle prostituera henne och att de skulle åka till Arabien.

Hon tror att mannen lämnade lägenheten vid 11-11.30-tiden. Han sade att han skulle till någon som hette Marina i Varberga, och att om hon ville få tag i honom så bodde han hos Helen på Nobelgatan. Eventuellt tog han med sig en soppåse när han gick. Hon tror att det var en ICA-påse i vilken det fanns en annan påse. När han hade gått ringde hon till sin kamrat Michelle Watts som bor precis bredvid. De möttes sedan i trapphuset och Michelle Watts pappa ringde efter ambulans. Så länge mannen var kvar i lägenheten vågade hon inte använda sin mobiltelefon eftersom han hotade henne med att det skulle hända otäcka saker om hon gjorde det. Mannen sade att han hade två mobiltelefoner, och vid ett tillfälle såg hon en 3310 som han tog fram ur sin jackficka. Hon tror att mannen berättade för henne att han hette Niclas. Hon hade inte sett honom tidigare. Han hade kortsnaggat brunt hår, var lite rund och ganska stark. Han hade ett par svarta byxor och en grå T-shirt med ett märke på sig när han gick. Tröjan hämtade hon till honom i en av hennes mammas lådor. Hon vet inte om han hade någon tröja på sig när han kom. Dessutom hade han med sig en beige skinnjacka och en svart regn- eller vindjacka. I ena örat hade han ett örhänge. Vidare hade han tatueringar på ryggen, armarna och bröstet. På armen hade han en panter tatuerad. På en annan av tatueringarna stod det Nike eller Nick, möjligen satt denna på bröstet. När hon frågade vad det betydde svarade han att hans före detta flickvän kallade honom så, men att han egentligen heter Niclas. Det fanns också ett hjärta och en spermie tatuerade på framsidan av underbenet. Hon kommer inte ihåg vad han hade för motiv på ryggen. Mannen berättade för henne att han hade bott hos hennes mamma tidigare eftersom han inte hade någonstans att bo, och att han hade rymt från ett fängelse någon gång i augusti. Han sade även att hans flickvän, som hette Helen, skulle fylla 39 år inom kort, och att hans mamma bodde i Kumla. En del av de skador som konstaterades på henne vid den rättsmedicinska undersökningen kan hon ha fått under kvällen och natten, medan hon kan ha haft en del redan tidigare, bl.a. på benen, på grund av att hon spelar fotboll.

Utöver vad som redogjorts för ovan har målsägande A berättat om att hon under natten misshandlats och tvingats till samlag och annat sexuellt umgänge i enlighet med vad som anges i bilaga 3.

Niclas Nilsson: Under de senaste åren har han missbrukat narkotika när han varit på fri fot. Han har använt amfetamin, hasch, heroin och kokain. När han kombinerar olika droger händer det att han får minnesluckor som kan vara olika långa. Det förekommer också att han blir aggressiv. Om han överdoserar kan han bli snurrig och vimsa runt. Han inledde ett förhållande med Helen Rönnblom 2001 och de har även bott tillsammans. Susanne Evaldsson lärde han känna via Helen Rönnblom under slutet av 2001 eller början av 2002. Helen Rönnblom är dövstum vilket även Susanne Evaldsson var. Målsägande A har han träffat som hastigast vid ett par tillfällen hemma hos Susanne Evaldsson. Linda Persson träffade han också via Helen Rönnblom och de har umgåtts vid enstaka tillfällen sedan 2001. Han vet inte om Linda Persson kände Susanne Evaldsson. Vad han vet hade han aldrig träffat Katrin Karlsson innan det nu aktuella tillfället. Marina är en före detta flickvän till honom. Henry Gergi har han känt sedan han var 14-15 år och Lars Östberg har han träffat sporadiskt via Helen Rönnblom. Under den aktuella tiden var han på rymmen från Mariestadsanstalten och tillbringade då mycket tid hos Lars Östberg. Han bodde också på flera andra ställen, bl.a. hos Susanne Evaldsson. Torsdagen den 23 september 2004 åkte han och Helen Rönnblom från Susanne Evaldsson till Lars Östberg i Garphyttan. De hade då bott hos Susanne Evaldsson någon vecka. Anledningen till att de åkte därifrån var att hennes dotter skulle komma dit över helgen. Under tiden de var hos Lars Östberg hade han ett pågående missbruk hela tiden.

Någon gång efter lunch på fredagen den 24 september 2004 lämnade han Garphyttan och åkte in till Örebro för att skaffa narkotika. Tanken var att han skulle åka tillbaka samma dag. När han kom till Vivalla träffade han George Gergi som berättade att Tobias Jardeberg var på rymmen och att det därför var många poliser i området. Han följde med George Gergi hem. Han vet inte vad klockan var, men tror att det hade börjat skymma. Vid tillfället hade han tagit en eller två doser amfetamin och var ganska påverkad. Efter en stund gick han hem till Henry Gergi där han satt och pratade. Han tror att han sedan ringde till Linda Persson och frågade om han kunde komma dit en stund. Hur länge han var hos Linda Persson vet han inte. Han använde ganska mycket narkotika, både hasch och amfetamin. Amfetaminet injicerade han, hur många gånger vet han inte, men "allt var jävligt snurrigt". Vid tillfället kände han sig stressad. Hos

Linda Persson träffade han Katrin Karlsson och hälsade på henne. Han vet inte om han pratade med henne om att se på porrfilm eller om att han var sexuellt upphetsad. Däremot har han ett svagt minne av att han pratade med Linda Persson om fällknivar som han var intresserad av att köpa av henne. Han tittade även på en kniv. Under kvällen tror han att han hade jeans och en beige-brun skinnjacka på sig. Eventuellt lånade han en svart vindjacka av Linda Persson. Troligen lånade han också duschen eftersom det händer att han blir svettig när han använder narkotika. Han tror att han sade till Linda Persson att han skulle gå och hämta pengar, men minns inte om de diskuterade någon skuld. Han vet inte heller om han sagt att han skulle hämta en cykel.

Antagligen lämnade han Linda Perssons lägenhet ensam och skulle då förmodligen gå och ta ut pengar. Ute i Vivalla såg han två-tre polispatruller och fick för sig att de var ute efter honom. Han kände sig jagad och förföljd. Efter en stund hamnade han bortåt Varbergaskogen. Han tror att han gick förbi sin före detta flickvän Marinas bostad och knackade på fönstret, men fick ingen reaktion. Sedan gick han in i skogen och irrade, enligt sin egen uppfattning, runt där hela natten. Under natten höll han sig undan och tror att han var i rörelse hela tiden. Han minns inte att han sov och vet inte varför han inte åkte tillbaka till Garphyttan. Han kan inte riktigt svara på vad han har gjort och inte. När det hade blivit ljus lämnade han skogen och gick till Susanne Evaldssons lägenhet, troligen för att hämta en cykel som han och Helen Rönnblom hade där. Porten var olåst, han ringde på och målsägande A öppnade. Hon var helt förstörd och sade att hennes mamma låg i badkaret och att hon var död. Han frågade vad som hade hänt, men fick bara till svar "mamma är död". De gick genom köket och in i badrummet där han såg att det låg något i badkaret. Efter 10-20 sekunder vände han och gick ut igen. Han tror att han sade att han inte ville bli inblandad i något eftersom han var på rymmen och att han talade om vem han var. Han kommer inte ihåg att han drog upp något ur badkaret och minns inte det förhör där han har sagt det. Inne i vardagsrummet rullade han en cigarett. Därefter lämnade han lägenheten. Han var i lägenheten mellan fem och 30 minuter. Han vet inte vilken jacka han hade på sig vid tillfället eller om han bar på något när han lämnade lägenheten. Han tror inte att han har slängt någon kasse. Som han minns det har han inte varit i lägenheten under natten.

Han vet inte hur målsägande A har kunnat beskriva hans tatueringar. Inte heller har han någon förklaring till att hon kunnat berätta olika saker om honom, t.ex. att hans flickvän heter Helen och fyllde 39 den 30 september, att hans mor bor i Kumla, att han nyligen bott hos Susanne Evaldsson, eller att han var på väg till en person vid namn Marina. När han var i lägenheten berättade han vem han var, att han var på rymmen och att han inte ville bli inblandad i något. Han vet inte hur han har fått de skador som framgår av den rättsmedicinska undersökningen. Den T-shirt som finns på bild i förundersökningen har han haft en längre tid. Han hade den inte på sig hemma hos Linda Persson, eftersom den låg i tvättmaskinen hos Susanne Evaldsson. Att hans DNA återfunnits på ett hopknycklat papper på toaletten kan förklaras av att han var på toaletten innan han lämnade lägenheten. Troligtvis var han det, men det är inget han minns. Han vet inte hur målsägande A kan ha sett hans mobiltelefon eller hans röda plastbehållare. Plastbehållaren brukar han ha runt halsen, i handen eller i bakfickan. Han vet inte om målsägande A kan ha sett den när han kom till lägenheten. Han vet inte om han tagit i den påse med ostbågar som fanns i vardagsrummet eller om han ätit på den karamell som fanns i denna. Skyddshylsan som återfanns i badrummet kan han ha lämnat kvar tidigare. När han lämnade lägenheten gick han åt höger mot Vivallaringen. Han har gått på den gångstig som finns utanför men tror inte att han burit med sig någon påse. Han kan inte förklara hur hans DNA hamnat på en del av de saker som återfanns i den påse som hittades vid gångstigen. Den enda förklaringen han har till att hans blod fanns på en plastkasse är att han kan ha rengjort en spruta. När han lämnat lägenheten fortsatte han mot Varbergahållet och tog en buss mot centrum. Det tar ca 15-20 minuter att gå från Susanne Evaldssons lägenhet till busshållsplatsen i Varberga. Han fick inte vänta så länge på bussen. Så småningom tog han ut pengar på en automat mitt emot Club 700 och tog sedan bussen till Garphyttan där han greps av polisen dagen efter. Han vet inte vad han gjorde under tiden från det att han tog bussen mot centrum till dess han tog ut pengar. Om han hade gjort det som målsägande A berättar tycker han att han borde ha minnesbilder av detta.

Tingsrättens bedömning.

Niclas Nilsson har förnekat att han gjort sig skyldig till mord och grov våldtäkt och uppgivit att han inte varit på platsen när gärningarna begicks. Eftersom det inte finns

några vittnen till händelsen är de uppgifter som målsägande A har lämnat av avgörande betydelse för bedömningen av åtalet. Tingsrätten börjar därför med att ta ställning till målsägande A:s trovärdighet. Inledningsvis kan nämnas att målsägande A vid det första förhöret har lämnat en spontan berättelse om hela händelseförloppet utan att bli avbruten av några frågor. Under de följande förhören har hon sedan hållit fast vid denna berättelse, även om den utvecklats genom att hon lagt till detaljer och svarat på ställda frågor. Målsägande A har poängterat att hon inte minns hela händelseförloppet, utan bara vissa delar av det, och har varit noga med att säga ifrån när det har ställts frågor om sådant som hon inte kommer ihåg. Hennes uppgifter har således framstått som återhållsamma och nyanserade, och inte i något avseende som överdrivna. Det är ostridigt att målsägande A och Niclas Nilsson inte kände varandra innan den nu aktuella händelsen, och det har inte heller framkommit någon anledning till att målsägande A medvetet skulle lämna felaktiga uppgifter till Niclas Nilssons nackdel. Dessutom menar tingsrätten att innehållet i den berättelse som målsägande A har lämnat är sådant att det framstår som osannolikt att hon skulle ha hittat på den. Även om stor försiktighet måste iakttas vid bedömningen av trovärdigheten av en person när uppgifterna förmedlas via videoupptagning, menar tingsrätten att målsägande A med hänsyn till det sätt på vilket hon lämnat sina uppgifter och karaktären av dessa framstår som trovärdig.

Till skillnad från målsägande A har Niclas Nilsson lämnat mycket knapphändiga uppgifter om vad han gjort under den i målet aktuella tiden, d.v.s. kvällen den 24 september 2004 och natten mellan den 24 och 25 september 2004. Beträffande tiden efter det att han lämnade Linda Perssons lägenhet har han i princip endast kunnat berätta att han begav sig till Varbergaskogen där han tillbringade natten med att irra omkring. Under förhöret har han uttryckt sig på ett sådant sätt att det, även om han uppgivit att han borde ha kommit ihåg om han hade agerat på det sätt som målsägande A berättat, framstått som om han egentligen inte minns vad som hänt under natten. Dessutom framgår det redan av hans egna uppgifter att han var kraftigt påverkad av narkotika vid tillfället.

När det gäller den övriga utredningen i målet kan det konstateras att målsägande A:s berättelse vinner stöd av framför allt den tekniska bevisningen men även av en del av

de vittnen som hörts i målet. Vittnena har visserligen lämnat förhållandevis perifera uppgifter som endast i begränsad omfattning bidragit till utredningen. En del av vittnesuppgifterna ger dock visst stöd åt det som målsägande A har berättat. Så har t.ex. Michelle Watts uppgivit bl.a. att målsägande A talat om för henne att en man hade slagit hennes mamma och våldtagit henne själv. Michelle Watts har också berättat att hon på morgonen den 25 september 2004 såg en man med runt ansikte iklädd svarta byxor och grön tröja gå ut från porten och förbi hennes fönster. Enligt hennes uppgifter bar mannen på dels en systembolagspåse och dels en vit påse. Linda Persson har uppgivit att den tröja som fanns i tvättmaskinen i Susanne Evaldssons lägenhet kan vara den tröja som Niclas Nilsson hade på sig den aktuella kvällen. Hon har också berättat att Niclas Nilsson ville låna med sig en kniv när han lämnade hennes bostad, att hon inte ville låna ut någon, att en av hennes knivar med gult skaft var försvunnen och att det kan vara den kniv som låg i den plastkasse som hittades på ett grönområde utanför Susanne Evaldssons bostad. Av de uppgifter som Katrin Karlsson lämnat framgår att Niclas Nilsson ville se på porrfilm när han befann sig hemma hos Linda Persson, och att han gjorde uttalanden som tyder på att han var sexuellt upphetsad. Dessutom har Lars Östberg uppgivit att Niclas Nilsson när han återvände till Garphyttan berättade att han hade varit hemma hos någon vars dotter hade öppnat dörren när han ringde på, att han hade sett en död person och att han hade försökt städa efter sig i lägenheten.

Även om en del av de DNA-spår och fingeravtryck från Niclas Nilsson som återfunnits i Susanne Evaldssons lägenhet kan förklaras av att han bott där tidigare eller, som han själv uppgivit, besökt lägenheten på lördagsförmiddagen, finns det teknisk bevisning som ger starkt stöd åt målsägande A:s uppgifter om händelseförloppet. Härvid kan nämnas bl.a. följande. Av analysbesked från rättsmedicinalverket framgår att målsägande A hade amfetamin i urinen, vilket överensstämmer med hennes uppgifter om att hon blivit drogad vid tillfället. Hennes uppgifter om vad som inträffat vid tillfället överensstämmer också med de fynd som redogjorts för i de rättsmedicinska undersökningarna. Detta gäller främst de skador som konstaterats på Susanne Evaldsson, men även på henne själv. Vidare framgår det av de undersökningar som gjorts att det i vardagsrummet i Susanne Evaldssons lägenhet låg en påse ostbågar på vilken Niclas Nilssons fingeravtryck fanns. I påsen låg en cigarettfimp och en karamell på vilka det

fanns DNA-sekret som enligt undersökningen med visshet kan sägas härröra från Niclas Nilsson. Av utredningen framgår också att en påse ostbågar köptes på ICA Oskarstorget i Örebro den 24 september 2004. Betalningen gjordes med ett ICA-kort tillhörande Susanne Evaldssons särbo Göran Palm. Eftersom det uppenbarligen är samma påse måste Niclas Nilsson ha avsatt spåren på påsen under fredagen eller lördagen och inte under sin tidigare vistelse i lägenheten. Även fyndet av karamellen ger stöd åt målsägande A: s uppgifter i denna del. Dessutom stämmer förekomsten av Niclas Nilssons fingeravtryck på ett föremål i sovrummet och andra fynd på ett lakan väl överens med det som målsägande A berättat. Därutöver har det i en plastkasse som tagits i beslag på ett grönområde utanför Susanne Evaldssons bostad återfunnits bl.a. delar av ett klädesplagg på vilka det fanns sekret/saliv som kan härröra från Niclas Nilsson. På golvet i hallen i Susanne Evaldssons lägenhet tillvaratogs en liten textilbit vilken SKL konstaterat överensstämmer i uppbyggnad, struktur och fibervara med det tidigare omnämnda klädesplagget. I påsen fanns också en annan plastkasse märkt Ö & B, på vilken Niclas Nilssons blod och fingeravtryck fanns, samt en cigarettfimp med sekret/DNA från Niclas Nilsson. I kassen fanns även andra föremål som styrker målsägande A: s berättelse. Fyndet bekräftar också uppgiften om att gärningsmannen burit med sig en kasse när han lämnade lägenheten. När det gäller den tekniska bevisningen kan det sammanfattningsvis sägas att de fynd som gjorts i och utanför Susanne Evaldssons lägenhet är väl förenliga med de uppgifter som målsägande A lämnat om vad som inträffat under natten. Att det inte återfunnits några DNA-spår från Niclas Nilsson på målsägande A: s kropp eller på t.ex. lakanen i sovrummet förringar enligt tingsrättens mening inte värdet av den andra bevisningen, bl.a. mot bakgrund av att målsägande A uppgivit att Niclas Nilsson inte fått utlösning under händelseförloppet.

I enlighet med vad som anförts ovan menar tingsrätten att målsägande A: s uppgifter om händelseförloppet är så trovärdiga och att de vinner sådant stöd av utredningen i övrigt att de skall läggas till grund för bedömningen av åtalet. Tingsrätten övergår här efter till frågan om vem som är gärningsman. Att målsägande A medvetet skulle ha lämnat felaktiga uppgifter som pekar ut Niclas Nilsson finner tingsrätten uteslutet. Fråga är då om det, trots hennes berättelse, kan vara någon annan som utfört gärningarna. De uppgifter som målsägande A har lämnat om sina iakttagelser av gärningsmannen ger starkt stöd åt vad hon berättat om händelseförloppet i övrigt, men pekar

också ut Niclas Nilsson som gärningsman. Under förundersökningen har målsägande A dessutom pekat ut Niclas Nilsson som gärningsman vid en fotokonfrontation. Detta utpekande är emellertid mycket osäkert och ger ingen säker vägledning vid bedömningen. Däremot har hon under förhören lämnat en beskrivning av gärningsmannens utseende som väl stämmer överens med Niclas Nilsson, och hon har lämnat uppgifter om hans person som hon rimligen inte kan ha känt till tidigare. Detta gäller t.ex. uppgifterna om namn och ålder på hans flickvän, att hans mamma bor i Kumla, att han känner någon vid namn Marina i Varberga och beskrivningarna av hans tatueringar. Vidare har hon gjort iakttagelser av Niclas Nilssons mobiltelefon och av en röd plastbehållare som han hade på sig.

Som en alternativ förklaring till att Niclas Nilsson varit i lägenheten under den aktuella natten har det framförts att målsägande A skulle kunna ha sett tatueringarna på fotografier och att de andra uppgifterna kan ha förmedlats av Susanne Evaldsson, eller att Niclas Nilsson själv kan ha berättat detta vid besöket i lägenheten på lördagsförmiddagen. Till en början kan sägas att det under utredningen inte framkommit några uppgifter om att det skulle kunna förhålla sig på detta sätt. När det gäller Niclas Nilssons tatueringar sitter en del av dem dessutom på sådana ställen och är så små att det framstår som osannolikt att målsägande A skulle kunna ha sett dem på vanliga fotografier. Mot bakgrund av att Niclas Nilsson och målsägande A inte känner varandra, och med hänsyn till karaktären av de uppgifter det är fråga om, menar tingsrätten också att det inte är troligt att Susanne Evaldsson berättat detta för målsägande A. Att Niclas Nilsson själv under ett kort besök i lägenheten på lördagsförmiddagen, när han fått klart för sig att Susanne Evaldsson låg död i badkaret, skulle ha berättat t.ex. om var hans mor bor eller ålder och namn på sin flickvän framstår enligt tingsrättens mening som orimligt. Inte ens han själv har för övrigt påstått detta. Att det är just Niclas Nilsson som är gärningsmannen stöds också av den tekniska bevisning som det redogjorts för ovan. När det sedan gäller frågan om Niclas Nilsson är kapabel att utföra de åtalade gärningarna förefaller visserligen de personer som känner honom vara överens om att han inte är någon våldsam person, vilket också vinner stöd av det faktum att han i stort sett inte tidigare är dömd för våldsbrott. Niclas Nilsson har emellertid själv uppgivit att han använt stora mängder narkotika vid det aktuella tillfället, varför det förhållandet att han normalt sett inte brukar ta till våld inte kan anses tala emot de uppgifter som

lämnats av målsägande A. Sammanfattningsvis menar tingsrätten därför att det med hänsyn till de uppgifter som lämnats av målsägande A i denna del i förening med den tekniska bevisningen är klarlagt att det är Niclas Nilsson som är gärningsman.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan är det utrett att Niclas Nilsson under lång tid slagit och sparkat Susanne Evaldsson i huvudet och hållit henne under vattnet i ett badkar. Av den rättsmedicinska obduktionsrapporten framgår att Susanne Evaldsson påvisat tecken på trubbigt våld mot huvudet med blödningar och sårskador i ansiktet samt blödningar i hjärnan och under den mjuka och hårda hjärnhinnan, tecken på trubbigt våld mot halsen, nacken, bålen och båda benen. Hennes lungor var måttligt utspända och vätskefyllda och det fanns tecken på inandat magsäcksinnehåll i luftvägarna. I utlåtandet sägs att undersökningsfynden talar för att dödsorsaken varit drunkning, men att det kraftiga våldet mot huvudet kan ha orsakat medvetlöshet och sålunda bidragit till dödsfallet. Härigenom framgår att Niclas Nilsson genom sitt agerande orsakat Susanne Evaldssons död. Från försvarets sida har det invänts att, för det fall det skulle anses utrett att Niclas Nilsson agerat på det sätt åklagaren påstått, de förhållandena att Susanne Evaldsson hade inandat magsäcksinnehåll i luftvägarna och att hon låg i fosterställning när hon hittades tyder på att hon levde när Niclas Nilsson lämnade badrummet, varför ansvar för uppsåtligt dödande inte skulle kunna komma ifråga. I denna del kan det konstateras att målsägande A uppgivit att hon såg att hennes mamma slutade andas eftersom det slutade bubbla i vattnet. Av hennes uppgifter framgår också att hon och Niclas Nilsson stannade kvar i badrummet en ganska lång stund efter det att Susanne Evaldsson enligt hennes uppfattning slutade andas. Detta talar med styrka för att Susanne Evaldsson var död redan när de lämnade badrummet. Eftersom dödstidpunkten inte har kunnat fastställas närmare än mellan kl. 18.30 den 24 september 2004 och kl. 06.30 den 25 september 2004 är detta dock inte helt klarlagt. Oavsett hur det förhåller sig i denna del måste emellertid Niclas Nilssons uppsåt, mot bakgrund av att han under lång tid utövade mycket kraftigt våld mot Susanne Evaldssons huvud och vid ett flertal tillfällen tryckt ner henne i vattnet och slutligen hållit kvar henne där, ha varit att beröva Susanne Evaldsson livet. Niclas Nilsson kan därför inte undgå ansvar för uppsåtligt dödande.

Den som berövar annan livet skall enligt huvudregeln i 3 kap 1 § brottsbalken dömas för mord. Endast om brottet med hänsyn till de omständigheter som föranlett gärningen eller eljest är att anse som mindre grovt skall gärningsmannen dömas för dråp. Med hänsyn till det kraftiga och utdragna våld som Susanne Evaldsson utsatts för och de allvarliga skador hon tillfogats måste det hållas för visst att hon vid tillfället haft dödsångest och lidit svårt. Gärningen har dessutom ägt rum i hennes hem medan hon tillsammans med sin dotter hållits instängd i lägenhetens badrum där hon inte haft någon möjlighet att fredda sig. Även om det inte gått att utreda vad som förevarit händelsen, t.ex. om Niclas Nilsson blivit utsatt för någon form av provokation, har hans agerande enligt tingsrättens mening varit sådant att det inte kan anses som mindre grovt. Han skall därför fällas till ansvar för mord i enlighet med åtalet.

Målsägande A har inte lämnat några klara uppgifter om att Niclas Nilsson skulle ha tvingat henne att gå in i badrummet, varför detta inte kan anses utrett. Däremot är det utrett att Niclas Nilsson hotat henne med en spruta, att han, under det att han grovt misshandlat Susanne Evaldsson, hotat målsägande A genom att säga att samma sak skulle hända henne om hon skrek, att han misshandlat henne genom att sticka en spruta i hennes ena hand och injicera amfetamin, vilket medfört smärta och att hon försatts i vanmakt. Det är också utrett att han, på det sätt som närmare anges i bilaga 3, misshandlat henne, berövat henne friheten genom att övervaka henne för att hindra henne från att lämna lägenheten eller ta kontakt med någon annan person, samt att han genom våld, hot om våld och efter att ha satt henne i vanmakt, tvingat henne till samlag och annat sexuellt umgänge som är jämförligt med påtvingat samlag. Åtalet för våldtäkt är därmed styrkt och skall bifallas. Gärningen är att bedöma som grov på de skäl åklagaren anför.

Skadestånd

Vid ovan angivna utgång i skuldfrågorna skall Niclas Nilsson utge skadestånd till Vivi-Anne Hård af Segerstad för sveda och värk och inkomstförlust och till Pamela Evaldsson för sveda och värk och resekostnader. Om storleken på beloppen råder inte tvist varför yrkandena skall bifallas.

Niclas Nilsson skall också betala skadestånd till målsägande A för sveda och värk, kränkning samt kostnader och utlägg. Om storleken på beloppen avseende kostnader och utlägg råder inte tvist varför yrkandena i dessa delar skall bifallas. När det gäller yrkandet om ersättning för sveda och värk, som hänför sig till både åtalspunkten 1 och åtalspunkten 2, framgår det av utredningen att målsägande A plågats av det inträffade när hon varit vaken, men att hon också lidit av sömnsvärigheter och mardrömmar. Det framgår också att hon lider av ett posttraumatiskt stressyndrom och att det är oklart hur djupa och långvariga hennes känslomässiga skador kommer att bli. Mot bakgrund härav och med beaktande av de brott som är ifråga menar tingsrätten att det yrkade beloppet för sveda och värk är skäligt och skall bifallas.

När det gäller ersättningen för kränkning i anledning av den grova våldtäkten gör tingsrätten följande bedömning. Gärningen har inletts med att målsägande A, som endast är 14 år gammal, tvingats se på när hennes mor mördats på ett brutalt sätt och hotats med att samma sak skulle hända henne. Hon har vidare försatts i vanmakt genom att drogas med amfetamin och även misshandlats på annat sätt. Därefter har hon under en hel natt tvingats till samlag och annat sexuellt umgänge som innehållit ett flertal grovt kränkande och förnedrande inslag. Med hänsyn till sin ringa ålder och det fysiska övertag som Niclas Nilsson haft har målsägande A befunnit sig i en mycket utsatt situation och inte haft någon möjlighet att tillkalla hjälp. Mot bakgrund härav menar tingsrätten att den ersättning som yrkats är skälig och skall bifallas.

Påföljd

Av den rättspsykiatriska undersökning som utförts på Niclas Nilsson framgår att något skäl för straffrättslig särbehandling inte föreligger. För mord skall enligt 3 kap 1 § brottsbalken påföljden bestämmas till fängelse i tio år eller på livstid. Av bestämmelsen framgår inte vad som skall vara den normala påföljden för detta brott, utan valet mellan ett tidsbestämt straff och livstidsstraff måste grundas på en samlad bedömning av omständigheterna i varje särskilt fall (jfr Holmqvist m.fl., Brottsbalken, En kommentar, s. 3:19). Med hänsyn till att Susanne Evaldsson genom dödsmisshandeln utsatts för allvarligt och långvarigt lidande och att gärningen skett i ett trångt utrymme där hon befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd menar tingsrätten att mordet utförts med

sådan grymhet att någon annan påföljd än fängelse på livstid inte kan komma ifråga. Vid denna utgång i påföljdsdelen saknar tingsrätten anledning att närmare gå in på frågan om straffvärdet för den grova våldtäkten.

Övriga frågor

Niclas Nilsson skall betala föreskriven avgift till brottsofferfonden. Med hänsyn till det straff han ådöms skall kostnaderna för försvar och målsägandebiträde stanna på staten.

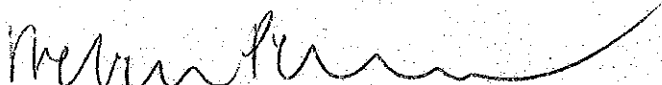
Det särskilda yrkandet skall bifallas.

För de gärningar som Niclas Nilsson skall dömas för är inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Han skall därför kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft mot honom.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 5 (Dv 400)

Överklagande senast den 18 maj 2005, ställs till Göta hovrätt.

På tingsrättens vägnar

Helen Persson

Avräkningsunderlag, se aktbilaga 96.

019156315

Bilaga 1 (himb)

ÅKLAGARKAMMAREN
I ÖREBRO

Datum
2004-09-29

Divisnr
C-1-4267-04

Örebro tingsrätt
Box 383

701 47 ÖREBRO

TR mål:
Handl.: VÅLD

ÖREBRO TINGSRÄTT

Ink 2005-02-11
Akt 3 2960-04
Aktbil 37

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
	Nilsson, Roy Uno Niclas			
	Personnr	Medborgare i (om ej svensk)	Telefon	Tolkbehov
	690707-6613	SVERIGE		
	Adress			
	Västra Nobelgatan 20 70355 ÖREBRO			
	Offentlig försvarare/ombud			
	Adv Bo Lindskog			
	Frihetsberövande m.m.			
	Anhållen i sin frånvaro 040925 kl 14.00, gripen 040926 kl 16.20, häktad 040930			
	Delgivningsuppgifter			

Ansvarsyrkanden m.m.

1. MORD (K 28330-04)

Målsägande

Pamela Evaldsson och Vivi-Ann Hård af Segerstad; underrättas genom målsägandebiträdet advokat Gunnar Wikberg.

Målsägande (bilaga 1, se åp 2) underrättas genom målsägandebiträdet advokat Gunnar Wikberg.

Gärning

Niclas Nilsson har den 24-25 september 2004 i en lägenhet i Vivalla, Örebro kommun, berövat Susanne Evaldsson livet genom att slå och sparka henne i huvudet samt därefter dränka henne i ett badkar.

Lagrum

3 kap 1 § brottsbalken

Särskilt yrkande

Beslag av gods enligt bilaga 2 skall bestå till dess domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft.

Till styrkande av åtalet (avser både åtalspunkt 1 och 2) åberopas följande bevisning:

Förhör med målsägande i åtalspunkt 2 (4 videoförhör; 1 h 28 min, 58 min, 56 min, 42 min).

Förhör med Nilsson.

Vittnesförhör med Helen Rönnblom (tidigare sambo med Nilsson, i behov av teckentolk) angående hennes kunskap om Nilssons eventuella bekantskap med Susanne Evaldsson och målsäganden i åtalspunkt 2, hennes iakttagelser av Nilsson dagarna före de åtalade gärningarna, hennes iakttagelser av hur Nilsson reagerar och betar sig vid drogmissbruk m.m.

Vittnesförhör med Katrin Karlsson och Linda Persson angående deras iakttagelser av Nilsson på kvällen den 24 september 2004 i huvudsak till styrkande av att han var drogpåverkad, sexuellt upphetsad, knivbeväpnad och på väg till Susanne Evaldsson.

Vittnesförhör med Michelle Watts angående hennes iakttagelser av Nilsson den 25 september 2004 när denne lämnar lägenheten bärande kassar och av målsäganden (i huvudsak till styrkande av tidsförloppet) i åtalspunkt 2 den 24 och 25 september 2004 (2 videoförhör; 2 x 20 min).

Datum
2005-02-10

Dnr
C-1-4267-04

Syn av lägenheten (brottsplatsen).

Polisens händelserapport med bl.a. tidpunkt för inkommet larm, fup s 8.

TV-tablå utvisande TV-program som målsäganden uppgivit att hon sett aktuell natt, fup s 27.

PM livsmedel avseende föremål som använts vid brottet åp 2, fup s 28.

PM ICA-kvitto angående inköpt vara som anträffats på brottsplatsen, fup s 30, 31.

PM fotokonfrontation avseende misstänkt person (Nilsson), fup s 199.

PM fotografier kroppsbesiktning avseende tatueringar (Nilsson), fup s 200-213.

Kontoutdrag avseende Nilsson utvisande uttag med tidpunkt för detsamma, fup s 214, 215.

Tilläggsprotokoll med undersökning vid obduktion och på brottsplats m.m.

Protokollbilaga 2 med rättsmedicinsk undersökning på brottsplats, obduktionsprotokoll med fotografier, rättsmedicinska undersökningar (utvisande skador m.m.) och analysbesked avseende Nilsson och målsägande.

Protokollbilaga 3 med analysbesked och sakkunnigutlåtande från SKL.

Protokollbilaga 4 med beslag.

Protokollbilaga 5 med telefonlistor.

2. GROV VÄLDTÄKT (K 28330-04)

Målsägande

Målsägande (bilaga 1), underrättas genom målsägandebiträdet advokat Gunnar Wikberg.

Gärning

Nilsson har den 24-25 september 2004 i en lägenhet i Vivalla, Örebro kommun,

- genom hot om brottslig gärning tvingat målsäganden att gå in i och stanna kvar i lägenhetens badrum,
- hotat målsäganden genom att säga att han skulle misshandla henne och att det skulle hända otäcka saker, vilket varit ägnat att hos målsäganden framkalla allvarlig fruktan för hennes säkerhet till person
- misshandlat målsäganden
- genom våld, hot om våld och efter att ha försatt målsäganden i vanmakt, tvingat henne till samlag och annat sexuellt umgänge (allt närmare beskrivet i bilaga 3).

Gärningen skall bedömas som grov med hänsyn till tillvägagångssättet, målsägandens låga ålder och då Nilsson visat särskild hänsynslöshet och råhet.

Lagrum

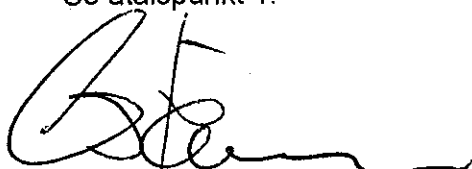
6 kap 1 § 1 och 3 st brottsbalken

Särskilt yrkande

Bevisbeslag, se åtalspunkt 1.

Bevisning

Se åtalspunkt 1.

Lars Göransson

Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Örebro
Chefsåklagare Lars Göransson

Datum
2005-02-10
Ert Datum

Sida 1 (1) *Bilag 3*
Dnr
C 1-4267-04 *(hlm 13)*
Er beteckning

Aklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Örebro

Chefsåklagare Lars Göransson

Datum
2005-02-15
Ert Datum

Bilaga 4
Sida 1 (1)
Dnr
C 1-4267-04
Er beteckning
B 2960-04

Örebro tingsrätt
Box 383

701 47 ÖREBRO

ÖREBRO TINGSRÄTT

Ink 2005-02-16

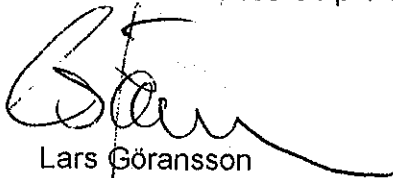
Akt *3 2960-04*

Aktbil.....

Bilaga 2 till stämningsansökan 050211 avseende Niclas Nilsson, 690707-6613

Det yrkas att beslutet av följande punkter skall bestå till dess domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft.

- 1800-5967-04 p 1-28
- 1800-5968-04 p 3
- 1800-5974-04 p 1-97
- 1800-5977-04 p 1-4
- 1800-6030-04 p 1, 2
- 1800-6064-04 p 1-12
- 1800-6157-04 p 1, 2
- 1800-6223-04 p 1
- 1800-6292-04 p 1
- 1800-6319-04 p 1-4
- 1800-6403-04 p 1-3

Lars Göransson